

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobce: **Český svaz estetické skupinové gymnastiky, z.s.**, IČO: 26661217
sídlem Drnovská 413/39A, 682 01 Vyškov
zastoupen advokátem JUDr. Danielem Vidunou, LL.M.
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Národní sportovní agentura**
sídlem Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9

o žalobě proti usnesení žalované ze dne 13. 7. 2023, č. j. NSA-0067/2023/PSS23/04,

takto:

- I. Usnesení Národní sportovní agentury ze dne 13. 7. 2023, č. j. NSA-0067/2023/PSS23/04, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč**, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, JUDr. Daniela Viduny, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský soud v Praze v nynější věci posuzoval další z případů zastavení řízení o žádosti o poskytnutí dotace pro sportovní svazy z důvodu nesplnění podmínky oprávněného žadatele. Klíčovou otázkou v této věci je, zda žalovaná odmítla žalobci poskytnout dotaci přezkoumatelným způsobem.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

2. Žalobce sdružuje sportovní spolky zabývající se českou estetickou skupinovou gymnastikou. Dne 6. 1. 2023 podal u žalované žádost vedenou pod č. PSS23-00067 (**žádost**) o poskytnutí dotace ve výši 600 000 Kč v rámci Výzvy 25/2022 *Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2023* (**výzva**) ve dvou oblastech podpory (organizace činnosti sportovní organizace svazového charakteru a zabezpečení státní sportovní reprezentace).
3. Žalovaná v záhlaví označeným usnesením (**napadené rozhodnutí**) řízení o žádosti zastavila podle § 14j odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v rozhodném znění (**rozpočtová pravidla**). Žalovaná po formálním hodnocení žádosti uzavřela, že žalobce nespadá do okruhu oprávněných žadatelů – ve smyslu bodu 7.1. odst. 2 výzvy není sportovním svazem dle bodu 2.12. Podle žalované neprokázal, že splňuje podmínku bodu 2.12. písm. b) v souladu s bodem 2.12. písm. h) výzvy, resp. bodu 2.14. výzvy. Uvedla, že předložené stanovy a organizační struktura žalobce nedokládají, že má odpovídající organizační a řídicí strukturu, prostřednictvím které by naplňoval svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) výzvy a *de facto* splnění podmínek bodu 2.12. jako takového. Z doložených podkladů vyplývá, že žalobce řídí konání všech soutěží z „centrální úrovně“ a nezřizuje žádné „krajské organizační jednoty“, což podle žalované nelze vnímat jako systémové řízení v jednotlivých regionech.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaná podle něj postupovala nezákonně, v rozporu se základními zásadami správního řízení a překročila, resp. zneužila meze správního uvážení. Žalobní argumentace mířila do čtyř sporných okruhů.
5. **Zaprvé** žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. To kromě dvou strohých odstavců neobsahuje odůvodnění, proč žalobce nesplnil podmínky bodů 2.12. písm. b), e), h) a 2.14. výzvy. Žalovaná uvedené body pouze odcitovala a označila některé důkazy předložené žalobcem. Neuvedla přitom, co obecně považuje za splnění dotčených podmínek, co vyplývá z podkladů předložených žalobcem a proč žalobce nesplňuje podmínku oprávněného žadatele. Žalovaná pouze konstatovala, že ze stanov žalobce nevyplývá organizační a řídicí struktura, kterou by prokázal naplnění účelu dle bodu 2.12. písm. b) výzvy. Neuvedla, jaké rozpory v organizační struktuře a systémovém pořádání soutěží v regionech u žalobce shledala a co z toho plyne v kontextu výzvy. Dále nezdůvodnila, proč řízení soutěží z centrální úrovně bez zřízení „krajské organizační jednoty“ nelze vnímat jako systémové řízení soutěží v jednotlivých regionech. Podle žalobce uvedené nemůže ovlivnit ani neurčité znění bodu 2.5. výzvy, který se marně snaží vyložit neurčitý pojem „*odpovídající organizační struktura*“. Jedním z výkladů bodu 2.5. výzvy by mohlo být, že žadatel doloží odpovídající organizační strukturu, pokud jeho stanovy obsahují strukturu orgánů a vztahy mezi nimi. Tuto podmínku by pak ale splnil každý (zapsaný) spolek. Žalobce zdůraznil odpovědnost poskytovatele za jasné a srozumitelné vymezení dotačních podmínek.
6. Pro případ, že by soud napadené rozhodnutí shledal přezkoumatelným, žalobce **zadruhé** namítal výklad žalované u podmínek v bodě 2.12. písm. b), e), h) a 2.14. výzvy. Předně uvedl, že tvrzené nesplnění bodu 2.12. písm. e) výzvy je třeba považovat za písarskou chybu, žalovaná k němu totiž nic neuvedla. Splnění podmínky bodu 2.12. písm. b) výzvy vyplývá z obsahu stanov žalobce a dalších předložených dokumentů. Žalobce je nadto

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

členem organizace, která je nositelem mezinárodní sportovní autority v daném sportovním odvětví, a žalobce tak je nositelem národní sportovní autority. Žalobce také splňuje podmínku bodu 2.12. písm. h) výzvy a v něm odkazovanou podmínku celostátní působnosti podle bodu 2.14. výzvy. Upozornil, že žalovaná nesprávně vykládá bod 2.14. výzvy, když zcela chybně dovozuje, že oprávněný žadatel musí mít založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu v každém z minimálně 7 krajů ČR. To dokládá její tvrzení, že žalobce nemá systémové řízení soutěží, když v jednotlivých regionech řídí jejich konání z centrální úrovně a nezřizuje žádné krajské organizační jednotky. Podle žalobce požadavek celostátní působnosti v bodě 2.14. výzvy obsahuje dvě věty (a dvě samostatné kumulativní podmínky). Z první vyplývá povinnost výkonu hlavní činnosti žadatele (svazu) minimálně v 7 krajích ČR ve smyslu zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu (**zákon č. 51/2020 Sb.**), tím, že v nich působí členské spolky nebo pobočné spolky žadatele; současně žadatel musí organizovat alespoň dvoustupňové soutěže v daném sportovním odvětví. Splnění této podmínky žalobce doložil. Druhá věta požaduje prokázat odpovídající organizační a řídicí strukturu žadatele jako celku a neukládá povinnost mít zřízena regionální „pracoviště“ splňující tuto podmínku. Žalovaná tak nesprávně dovozuje, že by odpovídající organizační a řídicí struktura měla existovat na úrovni všech krajů, ve kterých žadatel vykonává činnost. Na tomto závěru nic nemění ani znění bodu 2.5. výzvy.

7. **Zatřetí** žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná nezohlednila veškeré jím předložené podklady. Žalovaná výslovně uvedla, že ke svým závěrům o organizační struktuře dospěla jen na základě stanov a organizační struktury žalobce. Nevzala ale v úvahu, že podle bodu 11.1. písm. q) výzvy se organizační struktura žadatele dokládá organigramem a popisem organizování systémových soutěží (např. soutěžním řádem či jiným předpisem). Žalovaná buď nesprávně a neúplně zjistila relevantní skutečnosti, nebo je sice v potaz vzala, ale přezkoumatelně se s nimi nevypořádala. V obou případech zatížila napadené rozhodnutí vadou.
8. **Začtvrté** žalobce namítal, že žalovaná porušila § 14k rozpočtových pravidel, jelikož jej nevyzvala k odstranění vad žádosti. Pokud žalovaná ve výzvě uvedla možnost postupu podle § 14k odst. 1 uvedeného zákona, nemohla pak bez zákonné opory označit za neodstranitelné vady týkající se skutečností, které lze odstranit doplněním či předložením dalších podkladů. S ohledem na bod 2.12. výzvy lze očekávat, že oprávněnost žadatele bude dokládána předem neuzavřeným okruhem dokumentů, a to nejen stanovami a výpisem ze spolkového rejstříku, ale i např. soutěžním řádem, metodickými a školícími dokumenty, směrnici či jinými interními dokumenty.
9. Závěrem žalobce učinil podnět k přezkumnému řízení ve smyslu § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (**správní řád**), současně s návrhem, aby soud řízení přerušil.

III. Vyjádření žalované a replika žalobce

10. Žalovaná ve svém **vyjádření k žalobě** nejprve uvedla, že podnětu žalobce k přezkumnému řízení nevyhověla. Navrhla zamítnutí žaloby.
11. Napadené rozhodnutí je podle ní přezkoumatelné, upozornila též na nejednotnou judikaturu městského soudu – v rozsudku ze dne 4. 1. 2023, č. j. 11 A 70/2022 - 31, soud označil usnesení žalované o zastavení řízení za přezkoumatelné, kdežto v rozsudku ze dne 10. 8. 2023, č. j. 17 A 90/2022 - 70, dospěl k opačnému závěru. K výkladu bodu 2.14. výzvy uvedla, že je třeba ho vykládat v kontextu dalších ustanovení; jedná se o jiný případ, než byl řešen v rozsudku městského soudu ze dne 20. 7. 2023, č. j. 18 A 80/2022 - 83, který se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zabýval výzvou v jiném znění. Žalovaná též zdůraznila návaznost bodu 2.14. výzvy s hlavní činností a účelem žadatele dle bodu 2.12. písm. b) a d) výzvy. Organizování postupových soutěží je pro svazový charakter žadatele podstatné. Podmínky bodu 2.14. výzvy je tak třeba vykládat ve vzájemné souvislosti: podle první věty musí nejméně v 7 krajích působit členské (pobočné) spolky organizující alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže. To upřesňuje druhá věta požadavkem odpovídající organizační a řídicí struktury pro organizaci postupových soutěží v těch krajích, kde žadatel vykonává svou činnost (kde působí jeho členové). Jinak by požadavek na členské (pobočné) spolky v krajích postrádal smysl. Dále žalovaná odmítla námitku stran nevyhodnocení všech dokumentů předložených žalobcem. Ten nijak nespecifikoval, které dokumenty měl žalobce opomenout, a jaké zásadní skutečnosti z nich vyplývají. Podle žalované z dokumentů předložených žalobcem jednoznačně vyplývá, že žalobce řídí konání všech soutěží z centrální úrovně, což není systémovým řízením soutěží v jednotlivých regionech. Žalovaná závěrem upozornila, že nesplnění podmínek oprávněného žadatele je podle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel neodstranitelnou vadou, podle kterého musí poskytovatel řízení zastavit. Žalovaná sice mohla postupovat podle § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel, takový postup ale v nynější věci nebyl účelný, jelikož měla k dispozici veškeré potřebné podklady pro závěr, že žalobce není oprávněným žadatelem.

12. Žalobce v **replíce** setrval na žalobní argumentaci. Zopakoval, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, v čem žalobce nesplnil podmínky výzvy, a to tím spíše, že žalovaná neobjasnila pojem „odpovídající organizační a řídicí struktury“ (a to ani v bodě 2.5. výzvy). Možnost takto stručného odůvodnění by žalované umožňovala libovolně vyloučit kteréhokoliv žadatele z dotačního řízení. Žalobce zdůraznil, že dotační spis obsahuje i další konkrétní dokumentaci (zejména soutěžní řád) zásadní pro posouzení otázky (ne)splnění podmínek výzvy, ke které ale žalovaná nepřihlédla. Organizaci postupových soutěží nelze hledat ve stanovách a organizační struktuře, ale právě např. v soutěžním řádu, který je dle bodu 11.1. písm. q) výzvy podkladem pro popis organizování systémových soutěží. Body 2.12. písm. b) a h) a 2.14. výzvy nejsou definovány určitě, aby nebylo pochyb, co má žadatel prokázat. Odpovídající organizační struktura se může lišit v závislosti na sportovním odvětví a předložení „organizačního pavouka“ nedokládá, že žadatel naplňuje účel ve smyslu bodu 2.12. písm. b) výzvy (mezi rozsáhlou organizační strukturou a naplňováním účelu není přímá úměra). Žalobce konečně trvá i na tom, že žalovaná nevyzváním k odstranění vad žádosti porušila rozpočtová pravidla. Žalobci je navíc známo, že u jiných žadatelů před zastavením řízení vyzvala k odstranění vad dle § 14k rozpočtových pravidel. Závěrem upozornil na § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel, v jehož smyslu jsou nezbytnými doklady i ty, týkající se otázky oprávněného žadatele.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou. Jedná se o žalobu přípustnou, splňující formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je **důvodná**.
14. Předně konstatuje, že vzhledem k tomu, že žalovaná podnětu žalobce k přezkumnému řízení podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu nevyhověla, neshledal důvod k přerušení řízení ve smyslu § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

15. O věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení na jednání sami netrvali (souhlas žalobce byl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. presumován a žalovaná s rozhodnutím bez jednání výslovně souhlasila). Podpůrně je třeba uvést, že pro tento postup byly splněny i zákonné podmínky dle § 76 odst. 1 s. ř. s. (viz dále). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré podklady potřebné pro rozhodnutí jsou obsahem spisového materiálu, jímž se samostatně nedokazuje. Ostatně, v této fázi případu soud nepovažoval za nutné a ani možné (resp. za předčasné) provádět další dokazování. Žalobce k důkazu navrhl zejména podklady již obsažené ve správním spise (konkrétně žádost o dotaci s doručenkou, napadené rozhodnutí s doručenkou a stanoví žalobce). Nad rámec nich pak navrhl toliko znění posuzované výzvy, přičemž ani v jejím případě soud neshledal potřebu samostatného dokazování. Znění výzvy předložené žalobcem nečinil nikdo z účastníků sporným (žalovaná jej sama aplikovala) a soud z něj proto plně vycházel.
16. Jádrem sporu je otázka, zda žalovaná ve smyslu § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel oprávněně rozhodla o tom, že žalobce nespadá do okruhu oprávněných žadatelů, resp. zda tento svůj závěr řádně zdůvodnila. Prakticky stejnou otázkou (na podkladě totožné výzvy a obdobné žalobní argumentace) se již zdejší soud zabýval v rozsudku ze dne 7. 12. 2023, č. j. 10 A 119/2023 - 42, jež se týkala jiného žadatele. Soud z tam učiněných závěrů vycházel i v nynější věci, k obdobným závěrům ostatně na podkladě dřívější výzvy pro 2022 dospěl i nyní rozhodující senát, a to v rozsudku ze dne 20. 7. 2023, č. j. 18 A 80/2022 - 83, a v nedávné době i Nejvyšší správní soud (NSS). Ten rozsudkem ze dne 22. 5. 2024, č. j. 10 Afs 7/2023 - 47, zrušil stranami zmiňovaný rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 11 A 70/2022. Byť se tyto závěry vztahují k výzvě pro rok 2022, i je lze *mutatis mutandis* aplikovat na nyní projednávanou věc.
17. Soud připomíná, že podle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel platí, že poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti. Pro určení okruhu oprávněných žadatelů je tak rozhodné jejich vymezení ve výzvě k podání žádosti. Zároveň platí, že správní soudy nejsou oprávněny přezkoumávat obsah dotačních podmínek, a nemohou tak posuzovat ani vymezení okruhu oprávněných žadatelů, ledaže by některá z podmínek pro poskytnutí dotace byla zjevně neopodstatněná a nepřiměřená. Správní soudy zásadně přezkoumávají pouze dodržení nastavených podmínek, přitom ovšem platí, že dotační podmínky musí být vymezeny jednoznačně, určitě a srozumitelně (rozsudek NSS sp. zn. 10 Afs 7/2023, bod 11 a tam uvedená judikatura).
18. Usnesení o zastavení řízení musí obsahovat všechny formální náležitosti kladené na takové rozhodnutí rozpočtovými pravidly a subsidiárně aplikovaným správním řádem. Ačkoli není meritorním rozhodnutím, ve svém důsledku má pro žadatele obdobné důsledky jako zamítavé rozhodnutí – jeho odůvodnění tomu musí odpovídat.
19. Soud předesílá, že jako důvodnou posoudil již první žalobní námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí lze označit za nepřezkoumatelné tehdy, vycházel-li správní orgán ze skutkové podstaty, která nemá oporu ve spisu, či by se určitou významnou skutečností vůbec nezabýval – nevyjádřil by se k ní a nečinil by vůči ní žádné dokazování, nebo by sice potřebné podklady shromáždil, ale již by je nepodrobil hodnocení s relevantními závěry (např. rozsudky NSS ze dne 4. 10. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010 - 53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109). Soud shledal nedostatky hned v několika dílčích otázkách: odůvodnění napadeného rozhodnutí je velmi stručné, což sice samo o sobě není vadou, v tomto případě však jeho stručnost brání soudu v přezkumu správnosti aplikace jednotlivých ustanovení výzvy na tento konkrétní případ. Žalovaná se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

nevyporádala se všemi předloženými podklady a nespecifikovala ani konkrétní výtky, jež k organizační struktuře žalobce má, resp. v čem konkrétně žalobce podmínky výzvy nesplňuje.

20. Nejprve ovšem soud považuje za vhodné podrobně přestříhat vlastní odůvodnění napadeného rozhodnutí a znění relevantních podmínek výzvy. Vymezení rozhodovacích důvodů žalovanou totiž ilustruje dále identifikované nedostatky odůvodnění – přináší pochybnosti o posloupnosti a vzájemné provázanosti úvah žalované, pokud jde o to, v čem přesně žalobce podmínkám výzvy nevyhovuje. Jasná specifikace rozhodovacího důvodu (spolu s jeho řádným odůvodněním) je přitom zásadní pro další přezkum napadeného rozhodnutí.
21. Žalovaná nejprve v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobce nesplňuje podmínku oprávněného žadatele dle bodu 7.1. odst. 2 výzvy „*neboť není sportovním svazem dle bodu 2.12., konkrétně nesplňuje podmínku 2.12. písm. b) v souladu s bodem 2.12. písm. h).*“
22. Podle bodu 2.12. písm. b) výzvy musí svaz splňovat, že „*jeho primárním účelem je vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví/sportu v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, v případě, že je požadována podpora v oblasti Státní sportovní reprezentaci pak řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví/sportu v oblasti státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy sportovně 5 talentované mládeže, v případě, že je požadována podpora v oblasti Péče o talentovanou mládež dle bodu 3.1. odst. 2., na všech úrovních v rámci celé České republiky a zastupovat a hájit zájmy daného sportovního odvětví/sportu. Tento účel vyplývá ze zakladatelského dokumentu svazu [...]*“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem)
23. Dále podle bodu 2.12. písm. h) výzvy musí svaz splňovat podmínku, že „*má celostátní působnost dle bodu 2.14. nebo sportovní odvětví/sport, který svaz řídí a organizuje dle bodu 2.12. písmena b), d), e) a f) je zařazeno na program olympijských her, a to v rozsahu minimálně jednoho cyklu předcházejícího hodnocenému roku (2023), a zároveň je zařazen na program nejbližších olympijských her ve vztahu k hodnocenému roku (2023) [...]*“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem)
24. Žalovaná v napadeném rozhodnutí následně odcitovala bod 2.14. výzvy, podle kterého „*[z]a subjekt působící celostátně (celostátní působnost) je považována sportovní organizace, která svou hlavní činnost a účel dle bodu 2.12. písmena b) a d) vykonává nejméně v 7 krajích České republiky v souladu se základním územně správním členěním – správní obvody krajů, dle § 3 zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu, v platném znění, tzn. působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace a organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže dle bodu 2.15. ve sportovních odvětvích, které řídí, rozvíjí a vykazuje. Má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu. Organizační strukturu v souladu s bodem 2.5. svaz doloží jako samostatnou přílohu, tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) dle svého zakladatelského dokumentu.*“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem)
25. V dalším odstavci napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že žalobce k doložení a naplnění bodu 2.12. písm. b) a h) výzvy předložil „Organizační strukturu ČSESG“ a „Stanovy ČSESG“, a uvedla, jak tyto dokumenty popisují organizační strukturu žalobce. V návaznosti na to uvedla, že „*[s]tanovy žadatele „článek 6“ definuje základní organizační strukturu žadatele, ze které nevyplývá organizační a řídicí struktura na základě, které by byl schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10. b) Výzvy.*“ [pozn. soudu – zřejmě myšleno bodu 2.12. písm. b) výzvy]. Doplnila, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

doložení splnění bodu 2.12. písm. b) výzvy nedokládá ani předložená organizační struktura žalobce.

26. Následně žalovaná konstatovala, že z žalobcem doložených podkladů vyplývá, že řídí konání soutěží z „centrální úrovně“ a nezřizuje žádné „krajské organizační jednoty“, což podle ní nelze vnímat jako systémové řízení v jednotlivých regionech. Uzavřela, že žalobce *„neprokázal splnění podmínky bodu 2.12 Výzvy, zejména neprokázal, že má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu, tj. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) Výzvy dle svého zakladatelského dokumentu a de facto splnění podmínek bodu 2.12 jako takového.“* Konečně v posledním odstavci napadeného rozhodnutí žalovaná opětovně shrnula, že žalobce nesplnil definiční podmínky svazu dle bodu 2.12. písm. e) výzvy.
27. Žalovaná tak žalobci jednak vytýká, že nesplňuje podmínku bodu 2.12. písm. b) výzvy (naplňování účelu), kterou na některých místech spojuje s bodem 2.12. písm. h) výzvy (podmínka celostátní působnosti). Patrně tedy žalobci vytýká obojí dohromady. V dalších odstavcích napadeného rozhodnutí však uvádí, že žalobce k doložení naplnění bodu 2.12. písm. b) a h) výzvy nedoložil dostatečnou, resp. odpovídající organizační strukturu, ze které by vyplývalo naplňování účelu dle bodu 2.12. písm. b) výzvy. Může být tedy otázkou, zda mu vytýká nedostatečnost organizační struktury i ve vztahu k požadavku celostátní působnosti, nebo jen naplňování účelu v podobě rozvoje odvětví a řízení soutěží. Rovněž je s ohledem na důraz žalované na zakotvení organizační struktury žalobce v čl. 6 jeho stanov možné se domnívat, že žalobci vytýká, že odpovídající organizační strukturu nemá zakotvenou *ve stanovách*, tedy že žalobci vytýká nepředložení organizační struktury v požadované formě. Není tudíž ani zcela zřejmé, zda žalované v případě organizační struktury vadí jen obsah či též její forma. K přehlednosti odůvodnění nepřispívá ani vlastní závěr, kde žalovaná uvedla, že žalobce nesplnil definiční podmínky svazu dle bodu 2.12. písm. e) výzvy, podle kterého musí svaz (žadatel) splňovat podmínku, že *„organizuje nejméně dva po sebe následující roky celostátní soutěž dospělých a celostátní soutěž mládeže ve sportovních odvětvích/sportech, které dle zakladatelské listiny řídí a rozvíjí, v souladu s bodem 2.15. a 2.24. a podle pravidel MSO, které je členem“*. Posledně uvedený důvod pro zastavení řízení je podle všeho písarskou chybou, jelikož se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak k porušení tohoto bodu výzvy nevyjadřuje (žalobci výslovně nevytkla nic stran systému domácích mistrovských soutěží ve smyslu bodu 2.15. výzvy). V opačném případě (nejde-li o písarskou chybu), by byl tento rozhodovací důvod zcela mimoběžný a činil by napadené rozhodnutí bez dalšího nepřezkoumatelným.
28. Vrátili-li se však soud k vlastní podstatě sporu, a to zda žalovaná odůvodnila, že žalobce není způsobilým příjemcem dotace, z napadeného rozhodnutí lze identifikovat, že základem výtek žalované je patrně neprokázání podmínky **odpovídající organizační a řídicí struktury**. Soud se následně zabýval všemi rovinami, jež žalovaná v souvislosti s organizační strukturou zmínila (naznačila), a u všech z nich shledal nedostatky odůvodnění žalované.
29. Organizační struktura je v bodě 2.5. výzvy definována jako *„oficiálně kodifikované hierarchické uspořádání vztahů mezi jednotlivými úrovněmi řízení a funkcemi v rámci organizačních útvarů a vztahů mezi útvary v rámci spolku. Zahrnuje vztahy nadřízenosti a podřízenosti a řeší vzájemné kompetence, vazby a odpovědnosti. Organizační struktura musí být zachycena a oficiálně kodifikována v zakladatelských dokumentech, stanovách, nebo dle kompetencí schválena usnesením orgánu spolku do jehož působnosti taková kompetence spadá. Organizační struktura představuje vazby nadřízenosti, podřízenosti, pravomocí a odpovědnosti*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jednotlivých osob nebo pracovních pozic, **ale především z ní musí být zřejmé jakým způsobem naplňuje účel spolku zejména dle bodu 2.12. písm. b), d), e) a h).** Z organizační struktury vyplývá, jakým způsobem spolek řídí a organizuje rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy sportovně talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky, především místních, oblastních, krajských a národních soutěží, jakým způsobem zajišťuje odborná školení a systémová vzdělávání a jeho celostátní působnost dle bodu 2.14.“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem)

30. Nejprve k požadované formě doložení organizační struktury.

31. Jak již soud uvedl, z odůvodnění napadeného rozhodnutí se zdá, že žalovaná žalobci vytýká i to, že nemá organizační strukturu zachycenu ve svých stanovách (ačkoli bodem 2.5. žalovaná výslovně neargumentuje). V tomto případě ovšem problém spočívá již v nejasném vymezení výzvy, a to jak, resp. kde má být organizační struktura žadatele zachycena. V rámci výzvy není požadavek na formu a zdroj doložené organizační struktury žadatele jednotný, výzva si v tomto směru dokonce protirečí.

32. Jednak podle bodu 2.5. výzvy platí, že organizační struktura má být zachycena a oficiálně kodifikována v zakladatelských dokumentech, stanovách, nebo dle kompetencí schválena usnesením orgánu spolku. Na jiném místě (bod 2.14.) však výzva hovoří o tom, že „[o]rganizační strukturu **v souladu s bodem 2.5. svaz doloží jako samostatnou přílohu**, tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje **svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) dle svého zakladatelského dokumentu.**“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem) Z toho se soudu naopak jeví, že organizační struktura je samostatným dokumentem, ač se jí prokazuje, že prostřednictvím ní svaz naplňuje svůj účel dle svého zakladatelského dokumentu (zde právě stanov). Konečně bod 11.1. písm. q) výzvy obsahuje požadavek, aby organizační struktura svazu dle bodu 2.5 byla doložena „[o]rganigramem (diagram organizační struktury svazu včetně popisu) a popisem organizování systémových soutěží, např. soutěžním řádem nebo jiným předpisem schváleným příslušným svazem případně MSO“. (pozn. zvýraznění doplněno soudem) Toto ustanovení tak ještě rozšiřuje množinu dokumentů, jimiž má být organizační struktura doložena. Předložení jiných dokumentů připustila ostatně rovněž žalovaná, když uvedla, že splnění této podmínky [doložení organizační struktury, ze které vyplývá organizační a řídicí struktura, kterou by žalobce prokázal, že prostřednictvím ní naplňuje svůj účel dle bodu 2.12. písm. b) výzvy] nedokládá ani žadatelem předložená organizační struktura (zřejmě myšlen samostatný dokument „Organizační struktura, účel a činnost“, případně i dokument „Organizační struktura systému soutěží“).

33. Žalovaná tak v napadeném rozhodnutí v první řadě nepostavila na jisto, jakou formu (zda ve stanovách, nebo jako samostatný dokument) má dokládaná organizační struktura žadatele mít, a jak a v čem jí je třeba doložit.

34. Dále se soud věnoval obsahové rovině pojmu organizační struktury, či přesněji odpovídající organizační a řídicí struktury.

35. Žalovaná žalobci vytýkala, že z organizační struktury nevyplývá naplňování účelu dle bodu 2.12. písm. b) výzvy. Kromě toho uvedla, že z žádosti a z čl. 6 stanov žalobce vyplývá, že organizaci svazu tvoří valná hromada jako nejvyšší orgán, předsednictvo jako statutární orgán a kontrolní komise jako kontrolní orgán (fakticky tak existenci alespoň nějaké organizační struktury připustila). Následně pak bez dalšího hodnocení uzavřela, že podmínky (patrně doložení organizační struktury) nebyly splněny ani předloženou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

„Organizační strukturou“, ani „Stanovami spolku“, aniž jakkoliv zhodnotila žalobcův výčet orgánů, jejich složení či funkce. Nijak přitom nezohlednila vazbu organizační struktury žalobce na naplňování účelu podle bodu 2.12. písm. b) výzvy, byť právě takový nedostatek sama žalobci vytkla. Nijak též nezohlednila, že podle bodu 11.1. písm. q) výzvy se organizační struktura kromě organigramu současně dokládá i popisem organizování systémových soutěží (o nedostatku organizování systémových soutěží se žalovaná v napadeném rozhodnutí nezmiňuje). S ohledem na předestřené nejasnosti soud není schopen řádné doložení požadované organizační struktury vůbec posoudit.

36. Přesto považuje za vhodné vyjádřit se k požadavku **celostátní působnosti** ve smyslu bodu 2.14. výzvy. Z pozdějších vyjádření stran v průběhu soudního řízení lze totiž dovodit, že nedostatky organizační struktury se mají týkat právě prokázání celostátní působnosti, která je tak pro celou věc klíčová.
37. Soud připomíná, že z dikce bodu 2.14. výzvy vyplývá, že za svaz s celostátní působností [tak, aby byla naplněna podmínka podle bodu 2.12. písm. h) výzvy] se považuje ten, který svou hlavní činnost a účel dle bodu 2.12. písm. b) a d) výzvy vykonává nejméně v 7 krajích ČR. Působností sportovní organizace v krajích se podle bodu 2.14. výzvy rozumí působnost (výkon hlavní činnosti a účelu) členských spolků nebo pobočných spolků organizace a zároveň to, že svaz organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v disciplínách, které sportovní organizace vykazuje (*první podmínka*). Na to navazuje požadavek, že takový subjekt má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu. K této podmínce je ve výzvě doplněno jen to, že doloženou organizační strukturou musí být žadatel schopen prokázat, že prostřednictvím ní naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) výzvy dle svého zakladatelského dokumentu (*druhá podmínka*).
38. Žalovaná v této souvislosti žalobci v napadeném rozhodnutí vytkla jen to, že řídí konání všech soutěží z „centrální úrovně“ a nezřizuje žádné „krajské organizační jednoty“. To podle jejího názoru nelze vnímat jako systémové řízení soutěží v jednotlivých regionech. Blíže se ovšem výkladem bodu 2.14. výzvy nezabývala – v napadeném rozhodnutí absentují jakékoliv další úvahy o tom, z čeho vyplývá řízení konání všech soutěží z „centrální úrovně“ a tvrzení, že žalobce nezřizuje „krajské organizační jednoty“, když takový požadavek ani výzva nijak neupravuje.
39. Žalovaná ani blíže nehodnotila žalobcem předložené dokumenty.
40. Ze správního spisu přitom vyplývá, že žalobce ohledně prokázání celostátní působnosti ke své žádosti přiložil seznam sdružených spolků žalobce (seznam členů) a seznam sportovních klubů/tělovýchovných jednot. Z něj vyplývá, že celkový počet dvaceti členů žalobce působí v 7 správních obvodech krajů (s Prahou v 8 krajích): 1) Středočeský kraj, 2) Jihočeský kraj, 3) Kraj Vysočina, 4) Jihomoravský kraj, 5) Olomoucký kraj, 6) Zlínský kraj, 7) Moravskoslezský kraj a 8) hl. město Praha. Žalobce tak má alespoň v 7 krajích ČR ve smyslu zákona č. 51/2020 Sb. členské spolky nebo pobočné spolky v nich působící. Deklarace celostátní působnosti žalobce se nachází v předloženém dokumentu „Organizační struktura, účel a činnost Českého svazu estetické skupinové gymnastiky, z.s., a členství v mezinárodní sportovní organizaci“, kde je ve druhém odstavci uvedeno, že žalobce má celostátní působnost, a že svou hlavní činnost vykonává v 8 krajích České republiky.
41. Pokud jde o druhou část první podmínky bodu 2.14. výzvy, sama žalovaná v napadeném rozhodnutí nerozporovala, že žalobce splňuje podmínku organizace dvoustupňových soutěží. V tomto směru je proto podle soudu v nynější věci nerozhodné, na jaké úrovni

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

(zda v rámci jednotlivých krajů či celostátně) se mají dvoustupňové soutěže dle výzvy konat (ze správního spisu přitom podle soudu vyplývá, že žalobce fakticky splňuje obě varianty – viz kategorie soutěží: Mistrovství ČR a Regionální přebory, resp. Regionální přebory a krajské přebory). Soud se proto touto otázkou (a případným rozpořem mezi závěry jeho rozsudků sp. zn. 18 A 80/2022 a 10 A 119/2023) dále nezabýval.

42. Až z vyjádření žalované k žalobě se jasné podává, že ta žalobci vytýká nesplnění *druhé podmínky*, neboť nedoložil odpovídající organizační strukturu, kterou měl doložit jak ve vztahu ke svazu jako celku, tak i k jednotlivým krajům. Žalovaná jinými slovy propojila podmínku odpovídající organizační struktury nejen s plněním účelu dle bodu 2.12. písm. b) výzvy obecně, ale konkrétně i s působností v jednotlivých krajích a konáním dvoustupňových mistrovských soutěží v nich (s. 4 vyjádření k žalobě). Žalobce oproti tomu tvrdí, že povinnost organizační struktury (a konání postupových soutěží) se vztahuje pouze ke svazu jako celku.
43. Soud k této argumentaci předně uvádí, že vyjádřením k žalobě nelze rozšířit vlastní odůvodnění napadeného rozhodnutí, takto jasný závěr přitom původní odůvodnění postrádá – žalovaná se vůbec výkladem a aplikací pojmu „odpovídající organizační a řídicí struktura“ na tento konkrétní případ nezabývala. Kromě toho soudu není zřejmé, z čeho nyní žalovaná dovozuje, že dvoustupňové soutěže nelze řídit z centrální úrovně. Výzva pro takový závěr neposkytuje dostatečnou oporu. Jak uvedl NSS (byť ke staršímu, avšak obdobnému znění výzvy) v citovaném rozsudku sp. zn. 10 Afs 7/2023, bod 12 či 15, uvedené požadavky se týkají pouze svazu jako celku, nikoliv úrovně krajů, resp. členů v nich působících. Žalovaná přitom nyní nezdůvodnila, v čem konkrétně se znění výzvy pro 2023 od té předchozí liší a proč je tedy nutné dospět k jinému závěru.
44. Zdejší soud se ostatně v rozsudku sp. zn. 10 A 119/2023 k této problematice vyjádřil již na podkladě výzvy pro rok 2023. Připustil, že mezi oběma podmínkami bodu 2.14. výzvy lze vnímat určitou provázanost. Vedle doložení organizační struktury je proto nutné prokázat působení v alespoň 7 krajích. Tyto požadavky nejsou na sobě zcela nezávislé, neboť působení v regionech musí být logicky zohledněno i v organizační struktuře. Na druhou stranu jsou obě podmínky v bodě 2.14 výzvy definovány primárně samostatně: jednak jako působení v 7 krajích (působí zde členské či pobočné spolky), spojené s organizací alespoň dvoustupňových soutěží, a jednak jako doložení organizační struktury naplňující účel podle bodu 2.12. písm. b) Výzvy. Organizační struktura není navázána přímo na kraje jako takové, ale na plnění účelu v nich. Tento rozdíl se může jevit nepatrný, nicméně ve svých důsledcích je poměrně zásadní.
45. Z bodu 2.14 výzvy totiž nelze jednoznačně dovodit, že žadatel musí zřídit samostatnou organizační a řídicí strukturu pro každý region ČR, ve kterém působí. Naopak podle již citovaného bodu 11.1. písm. q) výzvy je požadována organizační struktura „svazu“, jímž je podle bodu 2.12. výzvy sportovní organizace jako celek, a nikoli krajských nebo okresních „sportovních svazů“ ve smyslu bodu 2.13. výzvy. Podle soudu nelze z výzvy dovodit nic jiného než požadavek na doložení celostátní organizační struktury svazu, ze které bude vyplývat, že svaz působí [vykonává činnost ve smyslu bodu 2.12. písm. h) výzvy] celostátně, tj. působí i v regionech (a to minimálně v 7 krajích). Postačovat by tak mělo doložení jediné organizační struktury pro celý svaz, přičemž z této organizační struktury by mělo vyplývat naplňování účelu podle bodu 2.12. písm. b) výzvy.
46. Soud připomíná, že žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze neurčitě uvedla, že ze stanov a předloženého organizačního schématu nevyplývá, že by měl žalobce takovou organizační

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

a řídicí strukturu, ze které by vyplývalo, že naplňuje účel podle bodu 2.12. písm. b) výzvy. Jakkoli může být toto tvrzení správné, žalovaná své závěry blíže nerozvedla a zejména se nezabývala všemi předloženými dokumenty.

47. Soud pouze stručně připomíná, že žalobce předložil mj. své stanovy, organizační strukturu a organizační strukturu systému soutěží. Organizační struktura (shodně s tím stanovy) obsahuje rozdělení působnosti orgánů. Jak stanovy (srov. jejich čl. 5.1. ve spojení s čl. 3.3.1.), tak dokument organizační struktura shodně stanoví, že (řádní) členové žalobce („*oddíly a kluby*“) jsou základními články svazu uplatňujícími společné zájmy. Podle čl. 5.2. písm. b) stanov je jedním z hlavních úkolů oddílů a klubů (tj. řádných členů) *pořádat soutěže* estetické skupinové gymnastiky. Přičemž jim mimo jiné podle čl. 4.3. písm. b) stanov náleží právo vysílat na valnou hromadu své delegáty a skrze ně se účastnit jejího rozhodování. Byť v rámci předloženého organigramu nefigurují přímo „*kraje*“, je třeba uvést, že takovou podmínku výzva nestanoví. Vytýká-li totiž žalovaná žalobci, že *celostátně* [viz jí odkazovaný bod 2.12. písm. h) výzvy] nenaplňuje účel dle bodu 2.12. písm. b) výzvy, je třeba zdůraznit, že mnohem podstatnější než to, co je uvedeno v grafické podobě organizační struktury, je, zda organizační struktura v širším slova smyslu zahrnuje konkrétní organizační zajištění soutěží [srov. bod 11.1. písm. q) výzvy, který požaduje jednak diagram organizační struktury *svazu společně s* popisem organizační struktury *a zároveň* popis organizování systémových soutěží – např. doložením soutěžního řádu].
48. Správní spis přitom obsahuje i několik dalších dokumentů, které mohly požadavky žalované dále osvětlit (např. právě Soutěžní řád či Organizační struktura systému soutěží). Je třeba podotknout, že posledně uvedený dokument obsahuje mimo jiné grafickou přílohu domácích soutěží, ze které jasně vyplývá možné pořádání soutěží na úrovni krajů členů tam působících (viz krajské přebory), dále v rámci regionu Čechy a regionu Morava dochází k regionálním přeborům, které jsou od roku 2022 postupovou soutěží na Mistrovství ČR (do roku 2022 tuto funkci plnily krajské přebory – viz úvod organizační struktury systému soutěží). Tyto podklady žalovaná vůbec nehodnotila, ani ve vztahu ke splnění požadavku na konání dvoustupňových soutěží, ani ve vztahu ke splnění požadavku na předložení odpovídající řídicí a organizační struktury.
49. Se závěrem o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tak nepochybně souvisí i **třetí žalobní bod** týkající se nezohlednění všech žalobcem v dotačním řízení předložených podkladů. Jak soud výše uvedl, z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná nezohlednila veškeré, resp. klíčové podklady předložené žalobcem. Nijak se o nich (kromě stanov a organizační struktury) v napadeném rozhodnutí nezminila. Soud tím samozřejmě netvrdí, že žalobce odpovídající organizační strukturu, kterou by prokázal naplnění účelu dle bodu 2.12. písm. b) výzvy, řádně doložil. Je na žalované, aby se ke všem relevantním podkladům nejdříve sama vyjádřila. Až tehdy bude moci soud její závěry plně přezkoumat. Správním soudům totiž nepřisluší hodnotit klíčové otázky či podklady jako prvním v pořadí. Ze stejného důvodu soud ani nemohl definitivně uzavřít, jestli žalobce podmínku celostátní působnosti ve smyslu bodu 2.14. výzvy splňuje (**druhý žalobní bod**), přestože se výkladem tohoto a dalších ustanovení výzvy zabýval. Aplikace těchto závěrů na projednávanou věc bude úkolem žalované.
50. Pouze nad rámec nezbytného odůvodnění pak soud uvádí, že žalovaná nepochybila, pokud nepostupovala podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel (**čtvrtý žalobní bod**). Ten stanoví, že pokud trpí „*žádost o poskytnutí dotace [...] vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad*“. (pozn. zvýraznění doplněno soudem) Žalovaná tak v souladu s tím legitimně v bodě 15.2. výzvy

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

výslovně označila, které vady považuje za neodstranitelné. Současně v bodě 15.1. výzvy stanovila okruh případů, kdy řízení zastaví. Z bodu 15.3. výzvy *a contrario* pak vyplývá, že vady uvedené v bodě 15.1. jsou rovněž (vedle těch uvedených v bodě 15.2. výzvy) neodstranitelné. Není tak pravdou, že by se žalovaná z libovůle odchýlila od zákonných mantinelů: zákon o rozpočtových pravidlech v § 14k odst. 1 *výslovně* stanoví, že prostor pro vydání výzvy k odstranění vad je zde tehdy, pokud to stanoví výzva. Rozpočtovým pravidlům rovněž neodporuje, určí-li si poskytovatel, které vady bude považovat za „odstranitelné“, a které již nikoliv (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2023, č. j. 6 Afs 76/2022 - 23, bod 21).

51. Co ale žalovaná mohla učinit a neučinila, byl postup dle § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel, tedy si v souladu s bodem 16.2. výzvy od žalobce další upřesňující podklady. Uvedený bod výzvy stanoví, že *„poskytovatel si vyhrazuje právo vyžádat si další upřesňující podklady v případě nejasností a případných pochybností o naplnění všech podmínek oprávněného žadatele, dalších definicí uvedených v čl. 2. a podkladů pro výpočet dotace.“* (pozn. zvýraznění doplněno soudem) Výzva k doložení dalších podkladů je však fakultativní a bez dalšího nedávala smysl, pokud žalovaná shledala, že žalobce neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů. V případě žalobce ovšem existovalo vícero nejasností a pochybností, zda je oprávněným žadatelem – z pohledu soudu by tak ovšem bylo zcela legitimní, pokud by žalovaná podle bodu 16.2., resp. § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel postupovala.

V. Závěr a náklady řízení

52. Na základě shora uvedených skutečností soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude tak na žalované, aby se v rámci nového rozhodnutí jednoznačně vyjádřila jednak k tomu, jaký konkrétní bod (body) výzvy žalobce nenaplnil a zejména čím jej nenaplnil. K tomu by měla vzít v úvahu veškeré podklady, která má k dispozici ve správním spise, a náležitě je ve svém rozhodnutí reflektovat (a případně zvážit, zda žalobce nevyzvat k předložení dalších).
53. Výrok II o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce dosáhl ve věci plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč (za žalobu), odměně za tři úkony právní služby (§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – tj. převzetí zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 9 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradě hotových výdajů za 3 úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobce soudu doložil, že je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby DPH. Žalobcovy náklady na zastoupení tak činí celkem 12 342 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce společně s náhradou soudního poplatku částku 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. července 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu